

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

8. LEDNA 2017

Z obsahu:

**Křesťanská naděje –
„Jak je krásné vidět posla,
který zvěstuje pokoj“**

Katecheze
Svatého otce Františka
při generální audienci
14. prosince 2016
- strana 2 -

O tajemství Božího dětství

P. B. Deneke FSSP
- strana 4 -

**Vystupte
z toho šlapacího kola**
Christof Gaspari
- strana 6 -

**Uctívání Boha v Nejsvětější
svátosti oltářní**

P. Andreas Hirsch FSSP
- strana 8 -

Nové stvoření
P. Silvestr M. Braito OP
- strana 9 -

Boží dobrota na Sibiři
- strana 10 -

**Dokud druzí
nebudou šťastní**
O sv. Františce Salesii
Leonii Aviatové
(1844–1914)
- strana 12 -

**Suma o darech
svatého Josefa (55)**
- strana 13 -

Pohled na barokní kostel Navštívení Panny Marie (1725) v Zašové

Křesťanská naděje – „Jak je krásné vidět posla, který zvěstuje pokoj“ (Iz 52,7.9-10)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 14. prosince 2016, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Blížíme se k Vánocům a prorok Izaiáš nám opět pomáhá otevřít se naději přijetím dobré zvěsti o přicházející spáse. Kapitola 52 z Izaiáše začíná výzvou, která je určena Jeruzalému, aby procítl, setřásl ze sebe prach a okovy a oděš se nejkrásnějšími šaty, protože Pán přišel vysvobodit svůj lid (vv. 1-3). A dodává: „Můj lid pozná mé jméno, proto sezná v onen den, že Já říkám: »Tady jsem.«“ (v. 6)

Na sdělení „Tady jsem“ učiněné Bohem a shrnující veškerou Boží vůli po naší spáse a po sblížení s námi odpovídá Jeruzalém radostným zpěvem podle prorokovy výzvy. Je to velmi důležitý historický moment. Je konec babylonského vyhnanství a Izrael dostává možnost opětovně nalézt Boha a nalézt v této víře sebe sama. Pán se přibližuje a „malý zbytek“, tedy část lidu, která po vyhnanství zůstala a vytrvala ve víře, prošla krizí, nadále věří a doufá i uprostřed temnot, onen „ma-

lý zbytek“ spatří Boží divy. Sem prorok zařazuje chvalo zpěv:

„Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Siónu: »Bůh tvůj kraluje! [...] Radujte se a jásejte vespo- lek, jeruzalémské trosky, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Obna- žil Hospodin své svaté rámě před očima

Pokračování na str. 7

Milí čtenáři Světla,

ačkoliv má pro nás přednost prožívání církevního roku, který začal adventem, přece jen žijeme v lidské společnosti, která se řídí také světským kalendářem. A tak držíte v rukou Světlo s číslem 1, a tím začíná jeho 25. ročník. Připusťme, že čtvrtstoletí stojí za malou oslavu. Ale: nikoliv oslava lidská, nýbrž Boží! A skrze Pannu Marii! Ať už je Světlo spojeno ve své historii s různými význačnými osobnostmi, vždycky mělo a má svůj hlavní cíl: oslavu Trojjediného Boha skrze Pannu Marii a doprovázení v každodenním životě na cestě spásy. Milosrdenství Boží a mocná přímluva a pomoc Matky Boží, Panny Marie, jsou věrnými průvodci na oně dlouhé cestě, kterou náš týdeník doposud absolvoval. A tak, jak jsme skončili minulý ročník, chceme začít i tento: s prosbou o neustálou modlitbu, abychom byli dobrými nástroji v rukou Božích. Za tuto Vaši čtenářskou pomoc z celého srdce děkujeme a dosvědčujeme, že její účinek poznáváme dnes a denně.

Starý rok skončil, nový začal. Je lidsky přirozené ohlížet se zpět za uplynulým rokem – co bylo dobře, co špatně – a vydávat se na cestu nového roku s otázkou: Co nám tento rok přinese? Ale to samo o sobě je málo, pokud to zůstane v čistě lidské rovině. Jak jsme si i o Vánocích mohli znovu uvědomit, člověk je dítětem Božím, a proto je nutně přitahován tím,

Editorial

co je Boží. (str. 4-5) Tak i ona retrospektiva či vyhlížení věci příštích mají být svěřeny pod přímý pohled očí Božích. Jen tak můžeme dojít pravdy, která osvobozuje a ukazuje směr, kudy vede cesta do Božího království.

Letošní rok bude zvláště ve znamení 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Můžeme si tedy na jeho začátku položit otázku: Jak s tímto výročím naložit? Odpověď nemusí být jednoduchá. A přesto si troufám vypůjčit myšlenku P. Silvestra M. Braita OP, který nabádá k zjednodušení duchovního života, což je starý ideál všech duchovních otců. (str. 9-10) Neznamená to „okleštit“ svůj duchovní život o různé druhy modlitby, neklást si otázky, mít klapky na očích. Spíše jde o to, neztrácet čas hledáním sebeuspokojení a nezdravé seberealizace v katolickém křesťanství. Vždyť pravé katolické křesťanství je samo o sobě realizací každého člověka – každý má u Boha své místo, své poslání na tomto světě, svoji cestu, jako dojít spásy. A především: Chceme-li být skutečnými Božími dětmi, pak je nasnadě, že budeme v duchovním životě hledat spíše Boží oslavení a naplnění jeho otcovské vůle, aby se tak Bůh mohl projevit v našem životě naplno jako Otec.

K tomu jsme přece přitahováni, po tom ať vědomě, či nevědomě toužíme!

Jak však zjednodušit svůj duchovní život? Je to záležitost individuální a bez Ducha Svatého jen stěží rozlišíme, jak toho dosáhnout. Ovšem, jak víme, Ducha Svatého nenajdeme v bouři, ale v jemném vánku, v tichu. A tady je třeba začít: Vnitřně se ztišme! V soukromé modlitbě, ve mši svaté, při svatém přijímání, před Nejsvětější svátostí... Požaduje-li Panna Maria naše obrácení, pokání a modlitbu, pak se cesta vnitřního ticha, v němž můžeme zaslechnout hlas Boží, přímo nabízí. A nemůžeme udělat nic lepšího, než se zasvětit Neposkrvněnému Srdci Panny Marie, když víme, že Ona je Prostřednicí všech milostí a zářící Jitřenkou na cestě spásy. A je nám i dobrým příkladem: Všechno uchovávala ve svém srdci a rozjímalá o tom... (srov. Lk 2,19)

Kéž i následující stránky Světla jsou povzbuzením, že milost Boží se často nejzřetelněji projevuje tam, kde je člověk vnitřně tichý a pokorný, zcela spojený v každém okamžiku s Bohem. Budou-li zástupy takovýchto věřících, pak se jistě i svět kolem nás bude měnit: a to i skrze svědectví života, jehož činy a slova nebudou vyjádřením vnitřní nejistoty, nýbrž jasným světlem, jemuž dá zazářit Boží moc v nás. Panna Maria nechť nás v tom provází!

Daniel Dehner

Příjmi pozvání evangelisty Matouše a vrať se ještě jednou k Jordánu, kde v neobydlené krajině žije a káže Jan Křtitel. Staneš se tu svědkem neobvyklé události. Uvidíš, jak se Ježíš připravuje na své veřejné působení. Ale na toto setkání se připrav tím, že si připomeneš, co o něm řekl prorok Izaiáš již před 700 lety.

Z jeho proctví můžeš poznat odvěký plán Boha Otce i vznešený úkol, který s láskou svěřil svému Synu: bude *prostředníkem smlouvy, světlem národů. Na jeho nauku čekají daleké kraje.* Bude tichý a svrchovaně mírumilovný, ale neustane ve své práci, dokud nezaloží své království. Nepoznáváš v něm právě toho, na koho čekáš? Děkuji Otcí z celého srdce za tento jeho největší možný dar, za velkou naději, za to, že ti posílá svého vyvoleného, aby ti *otevřel oči a vyvedl tě ze žaláře a z temnot.* Nemáš jiného vůdce a většího dobrodince.

Hle, tvůj Pán právě přichází k Jordánu. Musel ujit dalekou cestu, aby došel na toto vyvolené místo pokání a očisty. Zařadil se pokorně mezi hříšníky, kteří sem přišli, aby se vyznali ze svých vin a byli křtem očištěni. Prokazuje poslušnost nejen vůči svému Otcí, ale také se dobrovolně podrobuje samovolnému pořádku, který zde panuje. Všichni, kdo se tu s ním setkávají, v něm vidí jednoho z nesčetných hříšníků. Ale neposkvrněný Beránek se tomu nijak nebrání, nesnaží se ospravedlnit, nevyžaduje zvláštní přístup nebo ohled. Připomínej si tuto scénu, kdykoliv se v tobě budí obavy, aby tě druzí nepokládali za horšího, než jsi ve svých očích, vzpomeň si na to dříve, než se začneš omlouvat, ohrazovat, vysvětlovat, svalovat vinu na okolnosti a na druhé lidi. Pros Ježíše, aby tě naučil dbát tak jako on jedině o tu pověst, jakou máš v očích Nejvyššího.

Boží Syn tu stojí jako hříšník nejen před lidmi, ale především před tváří vševedoucího a nejspravedlivějšího Otce. Není to póza nebo pouhé gesto. On skutečně na sebe vzal všechny lidské viny do všech důsledků a vynese toto narůstající břemeno až na vrchol Kalvárie. Stojí tu jako hříšník i tvým jménem. Chápeš, co to znamená?

Postav se spolu s Ježíšem tam, kam patříš. Zařad' se mezi kající a nesnaž se hledat nějaký únik, vmlouvat se, srovná-

Syn, v němž mám zalíbení

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešního svátku

Spatřil Ducha Božího, jak sestupuje na něho.

vat s ostatními, usilovat o výhodnější místo. Uvažuj raději, co bys mohl nabídnout nebeskému Otcí na smír za svá provinění, pomysli přitom na všechny své nepřiznané viny, na všechno zlo, které jsi za sebou zanechal, protože tvá zaslepenost ti nedovolovala, aby sis to uvědomil a připustil. Tvůj zachránce již nyní nabízí sám sebe jako smírnou oběť. Najdeš odvahu k tomu, aby ses k němu připojil? I když zatím pociťuješ strach a nerozhodnost, neodcházej. Snad najdeš potřebnou sílu v tom, čeho budeš dále svědkem.

Přišla řada na Ježíše, aby sestoupil do Jordánu. Stojí tu tváří v tvář svému Předchůdci. Když se poprvé setkali, ještě před svým narozením, Jan se *pohnul radostí v matčině lůně*⁽¹⁾. Nyní jím pohnula nehlubší pokora a úcta. Tento Bohem vyvolený světec se necítí hoden prokázat Ježíšovi službu, ke které byl povolán. Vidí v nezkraslené perspektivě hlubokou propast mezi člověkem a Bohem, třebaže se *stal člověkem*. Uč se od Jana zachovat si pokornou úctu k Boží vznešenosti i tehdy, když se k tobě Bůh obdivuhodně snižuje. Čím zřetelnější bude pro tebe nekonečná svatost Nejvyššího vedle tvé propastné nicoty, tím lépe budeš moci ocenit jeho pokornou cestu lásky, která ho přivádí až do nitra tvé duše.

Ježíš musí pokorně a poslušně podstoupit tento svůj křest, *aby se naplnila všechna spravedlnost*. Právě tento vnější obřad je pro tebe zjevným znamením, že Boží Syn skutečně přijal poslání *Beránka, který snímá hříchy světa*⁽²⁾. Kající úkon Kristův posvětil pramen vody a otevře tak stavidla Božího milosrdenství pro všechny, aby z něho mohli čerpat milost odpuštění. Taková je Boží spravedlnost: svým vlastním ponižením vrací důstojnost člověku, který ji vlastní pýchou ztratil.

Pohled' s jak velkým zalíbením přijímá Otec svého poslušného Syna. Veřej-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhásí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmlátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, chránil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kteří bydlí ve tmách.“

2. čtení – Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápou, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium – Mt 3,13-17

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal:

Dokončení na str. 4

ně vyznává svou lásku k němu. Naplní jej nyní silou svého Ducha, aby mohl svým životem a smrtí přivést svou oběť k nejvyššímu naplnění. Máš z toho jasně vyrozumět, že ani tobě neodepře všechnu potřebnou sílu, jestliže mu stejně ochotně a pokorně nabídneš sám sebe. Poklekni proto s vděčností a úctou k Ježíšovým nohám, *vzdej Pánu slávu hodnou jeho jména, klaněj se mu*⁽³⁾ a řekni mu všechno, co ti v tuto chvíli napoví tvé srdce.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 1,41; ⁽²⁾ srov. Jan 1,29; ⁽³⁾ srov. Ž 29,2

O tajemství Božího dětství

Proč se Bůh stal dítětem, a proč se také my musíme stát dětmi. Úvaha nejenom vánoční.

Je to jedna z prastarých otázek křesťanských úvah: *Cur Deus homo?* „Proč se Bůh stal člověkem?“ Pod tímto názvem vydal svatý učitel církve Anselm z Canterbury (†1109) slavnou, formou dialogu napsanou knihu, v níž se snaží podat přísnými – a také bohatými myšlenkami odpověď.

Ve vánoční době se přidružuje ke všeobecnější otázce po motivu vtělení zvláštní otázka: *Cur Deus infans?* „Proč se Bůh stal dítětem?“ A zase je zde jeden teolog s knihou. Ten si nedělá nárok na závažnost Anselmova mistrovského díla, zasluhuje si však také velmi naši zbožné pozornosti. Autorem je salcburský pro-

fesor dogmatiky a apoštolský protonotář Ferdinand Holböck (†2002), jemuž se v mnoha spisech podařilo přivést teologii do úzkého vztahu k prožívané svatosti. Tak zaujímají místo ve 140stránkovém díle konkrétní postavy z masa a krve, z nichž je možné vyčíst vroucí úctu k Dítěti Ježíši: Maria a Josef vedou procesí, následování betlémskými pastýři a mudrci z Východu, Simeonem a Annou, Jeronýmem, Bernardem z Clairvaux, Františkem a Klárou z Assisi, Antonínem Paduánským a velkým zástupem dalších svatých, blažených a služebníků Božích, na jehož konci je autor. Jistě bez mrknutí oka také nechává předstoupit vola a osla jako titule Krista z říše zvířat.

Otázku z titulu své knihy „Proč se Bůh stal dítětem?“ pojednává Holböck v krátkosti. V deseti krátkých tezích nám chce vysvětlit, proč Ježíš Kristus, náš Pán a Bůh, nepřišel na svět v mohutné manifestaci moci a slávy, nebo alespoň jako dospělý muž, který by se ujal díla jako učitel božské pravdy, jako královský pastýř národů a velebný Vykupitel. Proč on místo toho prodléval devět měsíců v panenském klíně své Matky Marie a potom procházel vývojovými fázemi kojence, dítěte a mladíka – velmi dlouhou a pro jeho poslání zdánlivě zbytečnou dobou. Podníceni výkladem Ferdinanda Holböcka, chceme se také my zabývat některými myšlenkami.

Na otázku, proč se stal Bůh dítětem, se dá z dogmatického pohledu odpovědět takto: Chtěl se skutečně stát jedním z nás, být nám podobným ve všem kromě hříchu (Žid 4,15). A protože každý člověk bez výjimky byl jednou dítětem (nebo ještě je), chtěl Ježíš prožít s námi také tuto významnou etapu našeho života, tedy jak jsme se narodili z ženy (srov. Gal 4,4), a vyrůstat, nabývat moudrosti, věku a milosti před Bohem a před lidmi (Lk 2,52). V dětství věčného Syna se tedy ukázalo jeho pravé lidství a lidskost ve vši jasnosti.

Když se někdo ptá z hlediska nauky také na duchovní smysl příchodu Ježíše

*„Jakým tajemstvím je dítě!
Bůh byl také dítětem.*

*Jak svaté je dítě! Podle slov Božího
Syna jsou andělé všech dětí svědky
u Otcova trůnu! Jak blažené je dítě!
Kdo to kdy pocítil, je dětmi svázán
s Dítětem Ježíšem!“*

(Clemens Brentano)

jako dítěte, pak vyvstanou jiná hlediska, kterých je dobré si všimnout a zvážit je, protože se týkají našeho křesťanského života, našeho způsobu života před Bohem a před lidmi.

První úvaha: Víme, jak pohled na malé dítě v nás obvykle vyvolá nával lásky. Vědci v tom chtějí vidět jenom lest přírody, nutnou pro přežití druhu člověk, ale poznáváme ještě hlubší význam takových pocitů: V malém dítěti se setkáváme, ať vědomě nebo nevědomě, s obrazem čistého, nezkaženého začátku svého života. A tento obraz dojmá a uchvacuje naše srdce.

Magnus Dominus et laudabilis nimis, sed parvus Dominus et amabilis nimis znamená tedy u svatého Bernarda z Clairvaux: „Velký je Pán a veškeré chvály hodný, ale malý je Pán a nade vše hodný lásky – totiž ten malý, který se nám narodil.“ (47. kázání o *Velepísni*); a v mešní vánoční prefaci: „Neboť tvé Slovo se stalo člověkem, a skrze ně nám nově zazářilo tvé světlo a jako nikdy předtím se zjevila tvá sláva: Když vidíme tvého narozeného Syna, vidíme tebe, Bože neviditelný, a jsme uchvázeni lás-

Liturgická čtení

– dokončení ze str. 3

„Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“

Ježíš mu však na to řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom naplnili Boží spravedlnost.“

I vyhověl mu. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“

kou k tobě.“ Ano, pohled na Dítě v jeslich to umožňuje. Umožňuje milovat Boha nejlidštějšími pocity a bez bázně. Odtud ale dospějeme k nadpřirozené lásce k našemu Bohu, pohledům skrytému.

Druhá úvaha: Každá situace, do níž se náš Pán na zemi dostal, má nepomíjející význam spásy. Tak nám zjevuje vždycky svým způsobem svoji bytost, svoje vlastnosti a rady, a současně nám ukazuje, k čemu jsme povoláni a jak máme do budoucna žít. To platí také o stavu jeho dětství.

Jak se Kristus v tom ukazuje? Především jako „tiché a pokorné srdce“ (Mt 11,29). Jeho pokora se projevuje v tom, že On ve své existenci rovné Bohu se nechová jako u kořisti, ale poníží se a bere na sebe podobu sluhy (Flp 2,6-7) – nejdříve však podobu dítěte.

Dítěti ve starověku se vůbec neprokazovalo mnoho úcty. V Bibli a u církevních otců najdeme mnoho míst, která, když si odmyslíme to, co je na dítěti milé, mluví o něm jako o nehotovém člověku, který je nemluvně (proto latinské slovo pro dítě: *infans* = nemluvící), ba pošetily. V procesu zrání se proto má to dětinské odbourat: „Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, odhodil jsem, co bylo dětské.“ (1 Kor 13,11)

Od té doby ale, kdy sám Bůh byl takový človíček, dostalo toto první období našeho života úplně novou, tajemnou důstojnost, kterou opěvuje básník Clemens

*„Velký je Pán a veškeré chvály hodný,
ale malý je Pán a nade vše hodný lásky – totiž ten malý,
který se nám narodil.“*

(Bernard z Clairvaux, 47. kázání o Velepísni)

Brentano (†1842): „Jakým tajemstvím je dítě! Bůh byl také dítětem. Protože jsme Boží děti, přišlo Dítě, aby nás spasilo. (...) Jakou důstojnost má dítě! Neřeklo snad Slovo samo tato slova: Ti, kdo nebudou jako děti, nevejdou v bránu nebeskou. – ? Jakou důstojnost má dítě!“

Tak jako je pro dospělého člověka nepřiměřená dětinskost, dětské chování, tak žádoucí musí být pro křesťana opravdové dětství, vždyť je už od doby, kdy se Bůh stal dítětem, teď opravdu cestou *imitatio*

*Georges de La Tour (1593–1652): Klanění pastýřů, detail.
Tím, že se stal Bůh dítětem, dostalo období dětství oproti minulosti
úplně novou důstojnost.*

Christi, napodobováním Krista (nikoliv následováním!). Taková dětinskost nemá ovšem nic společného s obdobím života, nýbrž je to určitý vnitřní postoj. To uměl dojímavě vyjádřit francouzský kněz a spisovatel Michel Quoist (†1997) v jedné parafrázi na slova: „Nebudete-li jako děti, nevejdete do království nebeského.“ (Mt 18,3) Nechává promluvit Pána: „Ve svém království chci jenom děti, to je roz-

může pak také s ním dosáhnout Kristovy plnosti (srov. Ef 4,13).

A ještě poslední myšlenka k tomu, proč se Bůh stal člověkem. V raných a nejranějších stádiích života, zvláště jako embryo a kojeneček, je člověk ve stavu úplné závislosti, kdy nemůže sám nic dělat a bez péče jiných nemůže přežít. V tomto stavu byl také Vykupitel, aby nám tím sám ukázal náš vztah k Bohu Otci: „Jste-li mimo mne, nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5) Ale ještě toho není dost: Blahoslavené tělo, které ho tentokrát nosilo, a prsy, které ho kojily (Lk 11,27), jsou to tělo a prsy panské Matky Boží. Na ni tedy byl úplně závislý. Z toho můžeme vyčíst, že nás jako malé dítě chtěl naučit dětské důvěře a odevzdanosti Marii, kterou nám on sám dal za Matku: „Hle, tvá matka.“ (Jan 19,27) Svati ctitelé Boha, který se stal dítětem, ho v tom s radostí následovali.

Tak jsme mohli uvést mnoho důvodů, proč se Bůh stal dítětem. Hlavní důvod byl ale ten, abychom tím byli podníceni k úctě, k lásce a k napodobení vánočního tajemství.

*Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 1/2016
přeložil -mp-*

Vystupte z toho šlapacího kola

Ztišení se před Bohem jako recept na přežití v této těžké době

Skutečné ticho se stalo vzácným, alespoň v našich zemích. Hluk ulic nebo dálnic, hluk velkoměsta jako zvukové pozadí, v dálce projíždějící vlaky, telefonický rozhovor sousedky v metru, mobilní telefon, který ohlašuje SMS, nepřetržitý tok hudby z obchodu a lokálů...

Ale i když se vyloučí veškerý okolní hluk: Vlastní myšlenky vystupují z potlačeného podvědomí, abychom konečně přišli do vnitřního klidu a v něm setrvali... Odkud přichází tento jev?

Když pozoruji sám sebe a všímám si lidí ve svém okolí, zjišťuji, že jenom velice málo lidí vyzařuje klid. Většina je ustaraných, jsou v časové tísní, musí vyřídit to a ono, trvale telefonují, tráví hodiny na Facebooku nebo surfují na internetu, mohou se uvolnit jenom před televizorem... Jednou skutečně nic nedělat, být sám se sebou připadá většině z nás těžké.

Jenom ten, kdo je aktivní, se zdá být hodnotným současníkem. Ten, kdo produkuje nebo konzumuje. Je to proto, že nám po desetiletí vtoukali do hlavy, že blaho člověka závisí na blahobytu společnosti, zvláště na hospodářství. Proto se všechny snahy zaměřují ke zdokonalení tohoto anonymního aparátu. Je stále komplexnější, stále neprůhlednější. Řídí stále více oblastí, spojuje všechno se vším, zintenzivňuje celosvětové propletení všech oblastí, sjednocuje všechno se vším, každého s každým.

Přesně vzato, staví naše elita na světě vytvořeném jenom lidmi, pokud možno dokonale zorganizovaném, ovladatelném světě. Kde nastanou poruchy, musí se poučit ze zkušenosti a podniknout odpovídající systémové úpravy. „My to zvládneme!“ Věci stvořené se zdají být neomezeně použitelné k přetvoření.

Úkolem jednotlivce je dobře fungovat v tomto systému – jako producent a konzument. V obou oblastech se podporuje aktivita. Určuje životní styl společnosti,

„Novodobý člověk ztrácí nejenom víru v křesťanské Zjevení, nýbrž zakouší také slábnutí svých přirozených náboženských ústrojí, takže vidí svět stále více jako jenom světskou skutečnost. To má ale dalekosáhlé důsledky.“ (Romano Guardini)

kteřá staví svět úplně bez Boha. Postrádá jenom smysl, k čemu tento systém směřuje. Proto ta všeobecně panující neúnavnost, kterou může pozorovat každý, kdo jde světem s otevřenými očima. (...)

K tomu shonu se přidává rostoucí znejistění vývojem, který se mnohým jeví jako hrozivý. Rostoucí nezaměstnanost, zvyšování životních nákladů, především ale veliké přistěhovalectví lidí s cizím kulturním zázemím. Znatelná, ale zapíraná neschopnost elit vypořádat se s tímto problémem nahání mnohým strach. Budeme moci také v budoucnosti dostát slibům blahobytu?

Tato otázka trápí mnohé stejně jako starosti, které vyplývají ze stále více nestabilních mezilidských vztahů: Manželství, která se rozpadají, děti, jež rozvodem ztrácejí otce, o samotě žijící staří lidé, kteří se ptají, co bude se mnou, až budu nemocen nebo úplně odkázán na ošetřování. Starosti a starosti...

Žádný strach: Aktivismus, úzkostlivost a starosti byly vždycky. Ale nyní postihují lidi, kteří nemají ani potuchy o tom, že nade vším lidským namáháním a sta-

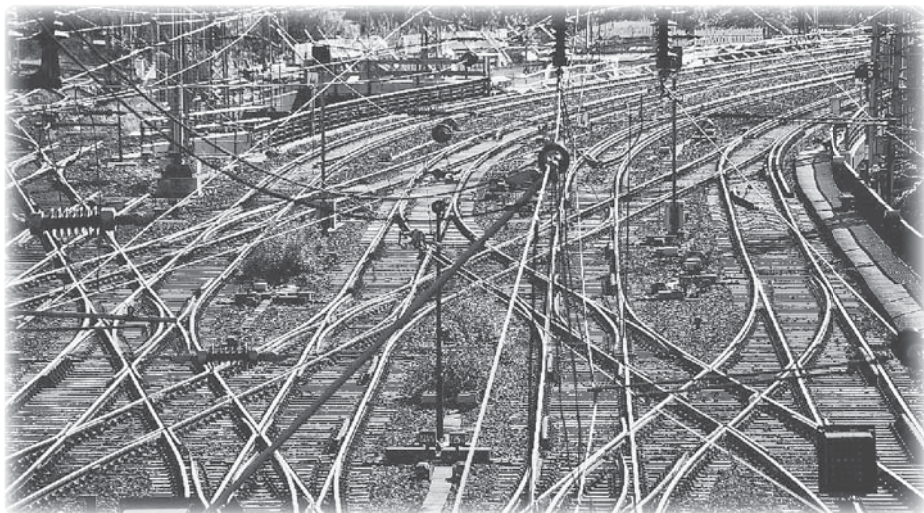
rostmi je milující Otec v nebesích, u něhož můžeme vždy a všude najít útočiště.

Romano Guardini to popisuje ve své knize *Das Ende der Neuzeit* (Konec nové doby) takto: „Novodobý člověk ztrácí nejenom víru v křesťanské Zjevení, nýbrž zakouší také slábnutí svých přirozených náboženských ústrojí, takže vidí svět stále více jako jenom světskou skutečnost. To má ale dalekosáhlé důsledky.“

Od Boha vzdálený svět našich dnů je základním problémem. Svět, který Boha systematicky vylučuje a vytváří nový typ člověka, jenž bez odpočinku, neustále znepokojován, krouží okolo údajné spásy, kterou si sám vytváří.

Bezbožnost světa uvádí lidstvo do existenčního ohrožení. Kardinál Karol Wojtyła se o tom zmínil už v roce 1976 v projevu před americkou biskupskou konferencí:

„Stojíme teď před největší konfrontací, kterou kdy lidstvo ve svých dějinách zažilo. Nemyslím si, že velká část americké společnosti nebo všechno křesťanstvo toto realizuje ve velkém rozsahu. Stojíme teď před konečným bojem mezi církví a anticírkví, mezi evangeliem a antievangeliem, mezi Kristem a Antikristem. (...) Musí to být boj, který církev podstoupí, a statečně bude odporovat. (...) Musíme se připravit na to, že brzy zakusíme vel-

ké zkoušky, které budou od nás vyžadovat připravenost odevzdat dokonce i život, a bude se požadovat totální odevzdanost Kristu a pro Krista.“

V bezbožném světě přežije člověk jako křesťan jenom tehdy, když se bude snažit o „úplnou odevzdanost Kristu“. A toto se děje v tichosti. Ta předpokládá, že se naučíme mít odstup ode všeho toho, co nás tísní a na nás působí.

Jistě není snadné prolomit šlapací kolo štvance, starosti a strachu. Pro křesťana to ale bude stále více důležité k přežití. Dobré tradiční křesťanství sotva bude moci tomuto výprodeji odolat. Pán Ježíš sám varuje před situací, v níž „následkem rostoucí nepravosti ochladne u velmi mnohých láska“ (Mt 24,12). A tato bezbožnost ohrožuje lásku potřebnou pro lidské soužití. Láska může být znovu zažehnuta jenom Pánem – a to v osobním setkání s ním v době, kdy se jemu věnujeme cele, v tichosti.

Já vím, jak je těžké vystoupit z obvyklého neklidu. Protože tehdy mě pronásledují moje vlastní myšlenky. Sice se je pokouším potlačit, odsunout, abych se doopravdy soustředil... Ale zakrátko jsou zase tady, střídají se navzájem ve stěží kontrolovatelné štvanci. Tedy sáhnu po různých: Otče náš, jenž jsi na nebesích... Zdrávas, Maria..., který vstoupil na nebesa... – a už zase jsem u nepřetržitých myšlenek. Přitom bych měl uvažovat o tajemství nanebevstoupení Pána...

Jak dlouho to bude ještě trvat, než skutečně dojdou ke klidu! Zvláště když je někdo stejný jako já, který si myslí, že musí stále plnit nějaké úkoly, dodržovat termíny, plnit očekávání. O to více osvobozující jsou pak ty momenty, kdy všechno to, co mne ve dne provází, pomalu ustupuje do pozadí a vlastní myšlenky se začínají utišovat. Nejlépe se to daří v tichém uctívání před Nejsvětější svátostí.

Zvláště rád si vzpomínám v této souvislosti na exercicie s indickými kněžími a dlouhé noční klanění před vystavenou Svátostí oltářní. Tenkrát se uskutečňovalo to, co odpověděl jeden rolník faráři arskému na otázku, co dělal, když tak dlouho seděl v kostele: „On se díval na mne – a já jsem se díval na něho...“

Z VISION 2000 – 6/2016
přeložil -mp-

Křesťanská naděje – „Jak je krásné vidět posla...“

– dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

všech národů a všechny končiny země uzří spásu našeho Boha.“ (Iz 52,7,9–10)

Tato Izaiášova slova, u kterých se chceme chvíli pozastavit, odkazují k zázraku pokoje a činí tak zvláštním způsobem tím, že poukazují nikoli na posla, nýbrž na jeho nohy, které spěchají: „Jak je krásné vidět na horách nohy posla...“ Zdá se, že jde o ženicha z Písni písní, který pospíchá za svojí milovanou: „Běží po horách, skáče po pahorcích.“ (Pís 2,8) Tak běží také posel pokoje nesoucí radostnou zvěst osvobození a spásy a oznamující, že Bůh kraluje.

Bůh neopustil svůj lid a nenechal se přemoci zlem, protože On je věrný a jeho milost je větší než hřích. Toto se musíme naučit; jsme však tvrdohlaví a neučíme se. Zeptám se: Kdo je větší? Bůh, nebo hřích? Bůh! A kdo nakonec zvítězí? Bůh, nebo hřích? Bůh. On je schopen přemoci ten největší, nejhanebnější, nejstrašnější a nejhorší hřích. Jakou zbrání Bůh přemáhá hřích? Láskou! Takový je význam slov „Bůh kraluje“. To jsou slova víry v Pána, který se svou mocí sklání a snižuje k lidstvu, aby nabídl člověku milosrdenství a osvobodil ho od toho, co v něm znetvořuje krásný Boží obraz. Když jsme totiž v hříchu, Boží obraz je znetvořen. A dovršením tolíkeré lásky bude právě království založené Ježíšem, ono království odpuštění a pokoje, které slavíme o Vánocích a které se definitivně uskutečňuje o Velikonocích. Nejkrásnější radostí Vánoc je vnitřní radost z tohoto pokoje. Pán smazal moje hříchy, Pán mi odpustil a smíloval se nade mnou, přišel mě zachránit. Toto je vánoční radost!

Toto jsou důvody naší radosti, bratři a sestry. Když se zdá, že je všemu konec, když je vzhledem k tolika protivěním namáhavé věřit a přichází pokušení říci si, že nic už nemá smysl, právě pak zazní krásná zpráva, kterou nesou ony spěchající nohy: Přichází Bůh, aby něco nového uskutečnil a založil království pokoje. Bůh „obnažil své svaté rámě“ a přináší svobodu a útěchu. Zlo nebude triumfovat navždy, existuje konec bolesti. Zoufalství je přemoženo, protože Bůh je mezi námi.

I my jsme pobízeni, abychom jako Jeruzalém podle výzvy pronesené prorokem trochu procitli; jsme povoláni stát se muži a ženami naděje a spolupracovat na příchodu tohoto království tvořeného světlem a určeného všem. Jak nepěkné je setkat se s křesťanem, který ztratil naději

a říká: „Já už nevěřím v nic, pro mne už všechno skončilo.“ Tak mluví křesťan, který není schopen hledět k horizontům naděje a kolem jeho srdce je zeď. Bůh však zničí tyto zdi odpuštěním! A proto se máme modlit, aby nám Bůh denně dával naději a dával ji všem, onu naději, která se rodí, když vidíme v betlémských jeslích Boha. Poselství dobré zvěsti, která je nám svěřena, je naléhavé. Také my musíme běžet přes hory, protože svět nemůže čekat, lidstvo má hlad a žízeň po spravedlnosti, pravdě a pokoji.

Až malíci tohoto světa spatří betlémské Dítě, budou vědět, že se naplnil příslib a poselství se uskutečnilo. V Dítěti, které se právě narodilo, ve všem je odkázáno na druhé, zavinuto do plenek a položeno do jeslí, je obsažena veškerá moc Boha, který zachraňuje. Vánoce jsou dnem, který otevírá srdce, jež je třeba otevřít tolíkeré nepatrnosti a tak velikému divu. Je to div Vánoc, na který se v této adventní době připravujeme s nadějí. Je to překvapení Boha – Dítěte, chudého a slabého Boha, který opouští svoji velikost, aby se sblížil s každým z nás.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Uctívání Boha v Nejsvětější svátosti oltářní

Mojžíš si na Boží rozkaz vyzou-
vá boty a zahaluje si tvář při
Božím zjevení v hořícím tr-
nitém keři, který ale neshoří (Ex 3,2-6).
Také prorok Eliáš si zahaluje tvář při se-
tkání s Bohem na hoře Choreb a vzdá-
vá tak Všemohoucímu čest a povinnou
úctu (1 Král 19,13). Zahalení tváře má
svůj původ v nebeské liturgii: „V tom ro-
ce, kdy zemřel král Oziáš, jsem viděl Pá-
na, jak sedí na velkolepém a vyvýšeném
trůně. Lem jeho roucha naplňoval svaty-
ni. Nad ním stáli serafové, měli
každý po šesti křídlech, dvě na
zastření tváře, dvě na zastření
nohou, dvě na létání. Jeden na
druhého volali tato slova: »Sva-
tý, svatý, svatý je Hospodin zá-
stupů, jeho sláva naplňuje celou
zemi.«“ (Iz 6,1-3) Vedle těchto
dvou uctivých gest požaduje Bůh

vrhnout se před ním na zem, protože toto
zakazuje před nepravými bohy (Ex 20,5).

Ježíš odkazuje těmito svými slovy na
Deuteronomium 6,13: „Je psáno: Budeš se
klanět Pánu, svému Bohu, a jeho jedině-
ho budeš uctívat.“ (Lk 4,8) Tím jsou křes-
ťané vyzýváni, aby vzývali Otce v duchu
a v pravdě (Jan 4,23). Aby byli k tomuto
vzývání uschopněni, je zapotřebí prosby
o Ducha Svatého, kterého si vyprosili apo-
štolové společnou modlitbou, shromáždě-
ni ve večeradle spolu s Marií před jeho se-
sláním o Letnicích. (Sk 1,14) Vždyť Duch
Svatý sestoupil na věřící (Řím 8,26), aby
Boha chválili (2 Sol 3,1) a svoje stížnosti
(Jak 5,13) přednášeli před ním v modlitbě
bez ustání (Lk 18,1; 1 Sol 5,17). Při uctí-
vání Boha nám přikazuje Nový zákon po-
korný postoj klečení: „Vešli tedy do příbyt-
ku, uviděli dítě s jeho matkou Marií, padli
na zemi a klaněli se mu.“ (Mt 2,11) Ženy
padly před zmrtvýchvstalým Ježíšem na
kolena (Mt 28,9).

Pomocí těchto biblických informací
se dá vysvětlit v kombinaci s prvním meš-
ním kánonem přítomnost Zmrtvýchvsta-
lého v Eucharistii, zmiňovaná v textu po
proměňování, a důležitost uctívání Svá-
tosti vkleče.

Encyklikou *Mysterium fidei* (Tajem-
ství víry) podpořil papež Pavel VI. dne
3. 9. 1965 učení o přeměně podstaty

a o skutečné přítomnosti Ježíše Krista
s jeho božstvím a lidstvím pod způsobá-
mi chleba a vína. Důstojnost uctívání sva-
té Eucharistie při mši svaté i mimo ni je
tím samozřejmá. Na to poukazuje také
papež, když požaduje pečlivé uchovává-
ní konsekrovaných hostií a jejich uctívání.

Papež Jan Pavel II. píše v roce 2003
ve své encyklice *Ecclesia de Eucharistia*
(Církev z Eucharistie), že Ježíš svojí meš-
ní obětí vyjádřil zaslíbení, že zůstane s vě-
řícími až do konce světa. Z utrpení, smrti

a zmrtvýchvstání Kristova vychází církev,
která se stále znovu buduje z Eucharistie,
která právě toto tajemství víry zpřítomňu-
je. Proto se máme účastnit na mešní obě-
ti, pěstovat a podporovat eucharistickou
úctu, protože vede ke svatosti a ke Kris-
tu a posiluje lásku k Němu, který je přito-
men pod eucharistickými způsoby, po-
kud tyto trvají.

Skutečná přítomnost Krista pod způ-
sobami chleba a vína je biblicky podložena
v učení církve: „Toto je mé tělo. (...) Toto
je má krev.“ (Mk 14,22-24; srov. Mt 26,26-28;
1 Kor 11,24-25) „Nelze vnímat smysly, že je
v této svátosti přítomno pravé tělo a pravá
krev Krista« – říká svatý Tomáš – »nýbrž
pouze vírou, která se opírá o Boží autoritu.«
Proto v komentáři k úryvku ze sv. Lukáše
22,19: »To je mé tělo, které se za vás vydá-
vá«, říká sv. Cyril: »Nepochybuji, zda je to
pravda, ale spíše s vírou přijmi slova Spasi-
tele: on nelže, protože on sám je pravda.«
(*Katechismus katolické církve* 1381) Ježíš je
stále skrytý, to musíme na tomto místě a v
dalších pochýbnostech vždy uznat.

Už v začátcích církve byla svatá Eu-
charistie uchovávána pro přijímání doma,
což je doloženo od 2. století. Tenkrát byly
pro ni používány důstojné kalichy, proto-
že pro Nejsvětější svátost není nic dosta-
tečně vzácné. Tento krásný zvyk dodržu-

jeme ještě dnes. Už ve Starém zákoně dal
Bůh Mojžíšovi pokyny pro důstojné oble-
čení kněží (Ex 39), jakož i pro výzdobu
svatyně s archou úmluvy, která obsaho-
vala kromě jiného tabule s deseti příká-
záními (Ex 36-38). Chrám postavený
králem Šalamounem na příkaz Boží byl
právě tak jako příbytek Boží skvostně vy-
baven. (1 Kr 6)

„Katolická církev vzdává tuto boho-
pochtu eucharistické svátosti nejen během
mše svaté, nýbrž i mimo její slavení tím, že
se svrchovanou pečlivostí uchová-
vá proměněné hostie a vystavuje je k
slavnostnímu uctívání křesťanských věřících
a nosí je v průvodě s radostí křesťanského
lidu.“ (KKC 1378) K tomu používáme
drahocenné pozlacené monstrance, do
nichž mohou být zasazeny také drahé kame-
ny. „Monstrance“ je odvozena od latin-
ského slova *monstrare*, což znamená uka-
zovat. Monstrance nám ukazuje našeho
Pána a Boha Ježíše Krista, ukrytého pod
podobou chleba. Skvostné liturgické ná-
činí ukrývá nekonečně vznešeného a do-
konalého Boha: Pojďte a klanějte se mu!

Uctívání Eucharistie mimo mši svatou
je vždycky zaměřeno na toto. Bez klaně-
ní není podle staré tradice Otců důstojné
svaté přijímání možné. Augustin považuje
přijímání Eucharistie bez klanění do-
konce za hříšné.

Papež Jan Pavel II. píše: „Církev i svět
velmi potřebují eucharistickou úctu. Ježíš
na nás čeká v této svátosti lásky. Nešetřme
svým časem, abychom se s ním setkávali
v adoraci, v rozjímání, plném víry a ochot-
ném podávat zadostiučinění za těžké viny
a zločiny světa. Kéž naše adorace nikdy
nepřestává.“ (Jan Pavel II., list *Dominicae
cena*, 3; in KKC 1380) Na zemi můžeme
toto přání papeže plnit tím, že se denně
modlíme, alespoň každou neděli jsme po-
korně přítomni na mši svaté, vždy znovu
navštěvujeme Pána ve svatostánku a zú-
častňujeme se eucharistických pobožností.

Chtěl bych ještě zmínit tuto pěknou
modlitbu: „Oslavuji Tě, můj Bože, vždyť
Ty jsi všemohoucnost lásky. A velebím
Tvoji milosrdnou dobrotu. Amen.“

Z Der Fels 5/2016 přeložil -mp-

Nové stvoření

Což jste nevěděli, že já v tom, co je mého Otce, musím být vždycky? Tak bych řekl všem, kteří vzdychají nad všedností života vůbec a nad všedností svého vlastního života zvláště. Nebylo by dobrým výsledkem rozhodnout se k plnému duchovnímu životu, kdybychom se dívali neklidně na skutečný všední den.

Když jsi Božím dítětem, jsi jím, či máš jím být ve všem, do čeho tě Bůh postavil. Bůh tě postavil do světa, do života, do tvého povolání, dopustil i tvé slabosti i tvé sklony, abys tím vším a v tom všem uskutečnil své Boží synovství.

Jako se říká „všude je zem Páně“, tak platí o křesťanu: „Všechno je chrám Boží.“ Nejprve tvé nitro. Tvá duše je především a zůstává stále, pokud jsi v milosti, domem Božím, chrámem Božím, ve kterém Bůh přebývá. Důvěrně přebývá, aby tě provázel celým tvým životem a aby dával sílu a prostředky, jak posvětit celý tvůj den, jak na každém kroku smýšlet, mluvit a jednat jako Boží dítě.

To je přece smysl milosti, že má omilostnit celý tvůj život. Nemohou být v tobě dva zdroje tvého života, jeden přirozený pro všední den a pak nadpřirozený pro den sváteční. Nadpřirozené povznáší celou přirozenost, očisťuje ji, posvěcuje a dává našemu jednání jeden, či měl by dát celému našemu bytí a celému našemu jednání jeden zdroj jednání, aby celý tvůj život byl i v přirozeném ohledu prozářen, proměněn nadpřirozeným, totiž tvým Božím synovstvím. Pokud to nebudeme umět, nejsme dobrými křesťany. Stále budeme pokulhávat, stále bude náš život rozdvojen.

Celý smysl těchto slov spočívá v tom, abych ukázal na životní jednotu celého křesťanství, a tedy na životní jednotu každého křesťana. Tímto zdrojem jednoty má být svatá skutečnost našeho povolání k účasti na Boží přirozenosti a na Božím životě. Všechno v nás má být tímto nadpřirozeným prosvíceno jako cílem, jako skutečností mající přetvářet náš život v život Božího synovství.

Tedy nejprve prožij tuto skutečnost Božího synovství jako nejvznešenější a zároveň nejskutečnější a nejživotnější, co vůbec máš. Prožij tedy nejprve skutečnost,

že vše, co ti Bůh dal, dal ti proto, aby tě to přivedlo blíže k němu, abys tím vším mohl uskutečňovat a prožívat své Boží synovství. Milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému. Nic nám trvale nemá uškodit. I když dopustí Bůh pády a hříchy, to proto, abys viděl svou slabost, aby ses tím pevněji přimkl k Bohu, své jediné síle, která dovede všechno zlomit, i tvou zlobu a slabost.

Tak rozuměj i svému povolání a zaměstnání. Není malého a nepatrného a v duchovním ohledu bezúčelného, neužitečného zaměstnání. Všechno je třeba přijímat z rukou Božích... Ze všeho máš umět vydobýt živnou krev svého duchovního života. Oleum de saxo durissimo, vysáti olej i ze skály nejtvrdší, jak praví žalm.

Rozuměj takto všem zkouškám denního života. Dopuštěním časného rázu i řízením tvého vnitřního nadpřirozeného života. Všechno přijmout, jako že všechno, co Bůh sesílá, nejenom je v plánu Prozřetelnosti Boží, nýbrž že ti to má pomoci blíže a hlouběji k onomu nejvyššímu, totiž k Božím synovství, k uchopení, prožití, prohloubení tvého Božího synovství.

Tak rozuměj i svému povolání a zaměstnání. Není malého a nepatrného a v duchovním ohledu bezúčelného, neužitečného zaměstnání. Všechno je třeba přijímat z rukou Božích, nejenom, jak znovu zdůrazňuji, z rukou Stvořitelových, nýbrž pod světlem tvého synovství. Vše ti má napomáhat k dobrému nadpřirozenému, k dobru tvého synovství. Proto musíš všechno přijmout nejenom z ruky Prozřetelnosti stvořitelské, nýbrž z rukou Prozřetelnosti určující tebe k nadpřirozenému cíli a určující tedy také všechny tvé okolnosti, osudy, události k tomuto synovství. Ze všeho máš umět vydobýt živnou krev svého duchovního života. Oleum de saxo durissimo, vysáti olej i ze skály nejtvrdší, jak praví žalm.

Tak ber na sebe svou denní práci. První tvá myšlenka ráno může být například tato: To Otec mi posílá dnešní jítro, On mi pošle nebo dopustí všechno, co budu

myslet, trpět či konat. A to všechno proto, aby mě to přivedlo blíže k Němu. A přiveď mě všechno blíže k Němu, když to přijmu v nadpřirozené víře důvěřující Bohu, ne věřící pouze v Boha, nýbrž také Bohu. Pokořit se pod moudrou a pečlivou rukou Boží vůči všemu a ve všem, co přijde, a být vděčný, radostný, pokorný ke všemu. Vděčný za každou radost, za každé dobro i za dobro zkoušky, která je jen částečným zlem, jež může otcovská láska proměnit v dobro, když je klidně a oddaně přijmeš jako z ruky Otce svého nadpřirozeného života. Když radostně vezmeš všechny možnosti vykonání jakéhokoliv dobra. Když pokorně přijmeš i své porážky, své slabosti, zjištění svých ubohostí a pokoříš se pod mocnou rukou Boží, abys uznal svou ničemnost, neschopnost a tím více očekával všechno od Boha a jeho silné lásky, silnější, než je tvá zloba a tvá slabost. Co tě potom odloučí od lásky Kristovy? I tvá vina tě jen blíže v lítosti a v pevném očekávání síly od Boží pomoci přiblíží k Bohu.

On, jako dobrý Otec, rozděluje se s námi o řízení světa. Každému z nás dal určitý úkol v tomto spravování světa, každý z nás má podíl na uskutečňování jeho svatých plánů. Svým denním zaměstnáním, svým povoláním, svými schopnostmi jsi dělníkem na Otcově vinici. Proto přijímej všechnu svou denní práci z jeho ruky jako možnost prokázat mu synovskou oddanost poslušnosti a láskyplné spolupráce na Božím díle.

Tedy, posvěcovat svou denní práci. Nekonat ji jen jako nutnou, nudnou povinnost, jako něco, co by tě mohlo, nebo dokonce mělo odvádět od Boha. Nesni o nějaké ideální práci, o ideálním místě a povolání, kde bys mohl žít zbožně, kdežto na tvém místě je to skoro nemožné, nebo jen tak málo možné. To je trpký omyl. Všude je vůle nebeského Otce. To On tě postavil na tvé místo, a proto se musíš snažit vzít každou práci a každou životní okolnost z jeho rukou v duchu důvěry a poslušnosti a posvěcovat to vše dobrým, přímo nejsvětějším úmyslem tvé poslušnosti důvěry. Pak porosteš vším. Pak budeš umět hledat, nalézat po vzoru svaté Terezie od Dítěte Ježíše perly v prachu všedního dne. Nedej se svou prací ovšem tak zaplnit, že by tě zotročila, že by sis na nic vyššího duchovnějšiho nevzpomněl. Prosviť svou práci vřelými, třeba kratičkými rozlety k Bohu. Postav

se několikrát za den do svaté důvěrné Boží přítomnosti. Pohovoř si třeba kratičce s Bohem v sobě, klaň se Mu, vzbud' svou důvěru v Něho, odevzdej Mu celý dosavadní čas a vše, cos konal, vypros si sílu pro další okamžiky. Vše přijímej z lásky Otcovy a vracej to v lásce synovské. Tak porosteš každým okamžikem, každým krokem a takřka každým úderem srdce k Němu, porosteš ve svém synovství.

Nevyhýbej se ani radostem, které ti Pán sešle. Jsou to úsměvy Otcovy. Ber je jako závdavky jeho nekonečné lásky, přes drobné denní radosti snaž se sestupovat do radosti, která je v živém prožití přítomnosti jeho nesmírné dobroty v tom, že jsi jeho dítětem. Nemusí tě od Něho žádná radost odvést, bude-li ti jen odrazem k radostem v něm, v Něm jediném.

I bolest přijímej z rukou Otce, který si musí prořezávat svou révu. Uvědom si, že i bolesti jsou Otcem láskyplně míněny, Otcem sesílány nebo dopouštěny, aby ti zhořklo všechno stvořené, abys nezapomněl pro to, co ti působí bolest, co tě opouští, na Něho, jenž jediný opustit nemůže. Pak spoj své bolesti s utrpením Ježíše Krista, s utrpením jednorozeného Syna Božího, který je přinesl v lásce k nebeské-

mu Otci. I ty máš tuto možnost zadostiučnění za viny své i svých bližních svému Otci. V tomto svatém spojení dítěte Božího s mukami jednorozeného Syna Božího má tvá bolest Božího dítěte nesmírnou cenu. Výkupnou, smírnou, očištnou. Vzpomeň si, že jsme všichni povoláni za děti Boží, spojení v tomto svatém povolání a v Ježíši Kristu. Všechno utrpení všech, ponořené do ran Ježíše Krista, může všechny očistit, všem pomoci blíže k Otci. Zdráhal by ses ty, Boží dítě, podat bratřím tuto číši občerstvující krve svého utrpení?

Mnoho lidí si vůbec neuvědomuje, jak roztráštěným duchovním životem žijí. Zkoušejí to s nejrůznějšími cvičeními nejrůznějších ctností, množí svá dobrá předsevzetí podle nejrůznějších ctností, množí svá dobrá předsevzetí podle nejrůznějších nápadů, podle toho, jak se jim právě ošklivě zjeví nějaká jejich chyba, jak je zpovědníci napomínají, nebo podle toho, jak se jim zjeví před očima nějaký krásný příklad svatých či zbožně žijících bližních. Také každou chvíli je zaujme jiná pravda a podle ní jako podle ústřední pravdy řídí a vyrovnávají svůj duchovní život. Podle toho se také kroutí jejich duchovní život podivnou klikatinou.

Zjednodušit duchovní život je starým ideálem všech duchovních otců. I vy cítíte tuto potřebu zjednodušit, sjednotit především svůj duchovní život. Zjednodušte jej tím, že jej sjednotíte v ústřední myšlence, jak ji chápe sám Spasitel, když stále hlásá poselství o Otci, o tom, jak všechno podle jeho příkladu máme jen k Otci zaměřovat, Jemu věřit, Jemu se svěřit a všechno z lásky k Němu konat a tak Ho, jediný cíl, svůj jediný hodný cíl své věčné touhy oslavovat. Abys hledal v křesťanství a ve svém duchovním životě ne sebe, ani ne tak svou spásu, jako jeho oslavení a naplnění jeho otcovské svaté vůle, aby On, Otec, byl celým životem tebe, jeho dítěte! Pak ti vše prospěje a nic neuškodí, až ti bude život znamenat Krista a smrt zisk, největší zisk, protože spočineš dokonale, na věky a naprosto v Něm, v jeho náručí. A to je nebe. A život sem směřující bude předsíní ráje, závdavkem ráje, počátkem ráje. Nebe je totiž Bůh, a kdo do Něho postaví svůj život, žije již v nebi.

*Z knihy Podstata křesťanství.
Živé synovství Boží. Vydal Bohuslav Rupp,
Praha 1947 (str. 75-80)
(Redakčně upraveno)*

Boží dobrota na Sibíři

Pozoruhodná svědectví o Božím milosrdenství z misii slovenského společenství Rodiny Panny Márie, jež je vydavatelem časopisu Vítězstvo Srdca

Často jsme to právě my, kdo jsme obdarováni, a těšíme se, když úplně neznámí lidé z vlastního vnitřního podnětu najdou cestu do kostela a přijdou na mši svatou. Nikdo je nenutil... anebo přece jen - Boží milost! Takovéto nevšední události vždy potěší srdce misionáře a posilní ho ve víře, že naším prvním a nejdůležitějším úkolem je, abychom zde byli přítomni v modlitbě a s láskou.

Avšak v mnoha situacích jsme v misii bezmocní a často nemůžeme jen tak z rukávu vysypat všeobecné řešení a návrhy. Také zde na Sibíři závisí všechno na tom, jak se my necháme naplnit vykupující a milosrdnou Boží láskou. A že je to opravdu rozhodující, o tom svědčí i následující dramatická událost, kterou zažil náš P. Rado

ze Slovenska: „Když jsem se jednou sám v našem farním kostele v Talmence modlil, vešel dovnitř jeden asi 25letý podnapilý muž. Dimitrije, řečeného Dima, jsem znal velmi dobře, protože ve vesnici ho mnozí nenáviděli. Jen co vešel, hned mě prosil: »Pomoz mi!« - »Jak ti mohu pomoci?« zeptal jsem se ho. »Pomoz mi, abych už nikoho nezabil,« prosil úpěnlivě. To mě překvapilo, protože jsem věděl, jakou má pověst. Mladík už vícekrát stál před soudem pro vraždu a podnapilost; obvinili ho, že podpálil vícero domů, dokonce jeden i v našem sousedství, kde uhořeli tři lidé. Ale jelikož nemohli Dimovi dokázat žádný zločin, pokaždé ho propustili.

»Porozprávím mu o Božím milosrdenství,« pomyslel jsem si. Ale sotva jsem

s tím začal, jako blesk se vrhl ke mně a zasyčel: »A teď' tě zabiju.« Zároveň Dima strčil ruku do kapsy, jako by chtěl z ní vytáhnout nůž či pistoli. Neměl jsem strach; nejen proto, že jsem statné postavy, ale hlavně proto, že jsem cítil zvláštní milost, která mi dala sílu zůstat zcela klidným. Ve stejném okamžiku jsem dostal vnitřní vnuknutí: »Požehnej ho!« A hned jsem nad ním udělal velké znamení kříže a dal jsem mu své kněžské požehnání: »Žehnám tě ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého.« K mému velkému překvapení Dima bezvládně klesl na zem, skrčil se a vzlykal: »To předtím, to jsem neřekl já, to jsem nebyl já!« Velmi mě to překvapilo. Sotva se tento sužovaný muž znovu uklidnil, narovnal se a opět mi začal vyhrožovat: »Zabiju tě!« Hned jsem se začal modlit: »Zdrávas, Maria...« Už při těchto prvních dvou slovech padl na kolena a žadonil: »Odpusť mi! To jsem nebyl já! Odpusť mi!« Nato jsem se před Svátostí oltářní pevným hlasem pomodlil několik desátek různě. Dima se po-

sadil ke mně a jeho pohled byl nyní úplně změněný, mnohem jasnější. A zcela jiným hlasem se mne zeptal: »Mohu přijít znovu?« Políbil mi přitom ruku.

Od té doby jsme »dobří přátelé«. To znamená, když jde se svými kamarády po ulici, už zdaleka mě zdraví, pak přijde ke mně a políbí mi ruku. Toto všechno říkám jen proto, neboť právě díky tomuto neobvyčnému osvobození člověka od zlého jsem já v sobě skutečně pocítil Boží slitování, sílu, kterou bych nikdy sám ze sebe neměl. Tak jak to vyjádřil sv. Damián de Veuster: »Bez Nejsvětější svátosti by byl stav, v němž se nacházíme, nesnesitelný.«

Tak mi Pán uprostřed rozsáhlé Sibirie doslova hmatatelně ukázal, co Panna Maria v církevně schváleném poselství v Akitě předpověděla o těžkých časech: Na konci nám zůstane jen »růženec a znamení, které zanechal Syn«.

Dvě hromádky neštěstí, ale docela milé

Před osmi lety jsme při vysvěcení domů ve vesnici Elovka v Talmenském obvodu objevili dvě rodné sestry, Marii Widmannovou (80 let) a Annu Smirnovovou (76 let). A nebudeme přehánět, když řekneme, že od toho dne do těchto dvou ubohých lidských životů zvláštním způsobem vstoupilo Boží slitování.

Otce Alexandra tehdy někdo upozornil na tyto dvě katoličky německého původu, které neměly žádný vztah k církvi a ani nepraktikovaly svoji víru. Obě ženy v této době postihlo zvláštní utrpení, a proto náš příchod - přicházeli jsme dvakrát za měsíc - považovaly za znamení, že na ně Spasitel nezapomněl a že se nad nimi slitoval. »Obě bez reptání přijaly svoji těžkou situaci,« vzpomíná P. Alexandr. »Když jsem jim začal nosit svaté přijímání, myslel jsem si, že je musím utěšovat. Ale byly to vlastně ony, které mi byly vždy útěchou, když jsem je viděl trpět s takovou oddaností.« A trpěly skutečně dost!

Marie Widmannová utrpěla krátce předtím, než nás poznala, těžký úraz a od té doby nemůže mluvit ani chodit. Proto celý den sedí anebo leží na posteli. Její muž, který s těžce nemocnou ženou nechtěl žít, velmi brzy opustil svoji

P. Rado drží na rukou dvojčata Viktorii a Anastázií. Jejich matka už od začátku nebyla schopna přiměřeně se o své děti postarat a zcela je zanedbávala. Proto se „sociálka“ rozhodla, že obě děti dají do dětského domova, ale jejich babička Galina tomu chtěla za každou cenu zabránit. Aby si mohla vnučky vzít k sobě, jednou z podmínek bylo prokázat, že má vhodné ubytování. S pomocí dobrodinců Rodiny Panny Marie bylo možné zabezpečit této rodině přiměřené bydlení. Takto mohou děti nyní vyrůstat v bezpečí rodiny... a blízký kostel je pro ně jakoby druhým domovem.

kdysi pilnou a nezištnou manželku. To bylo pro ni velmi těžké. Marie mu měla co odpouštět a my jsme přesvědčeni, že jí v tom nejvíce pomohl Pán v Eucharistii. Její dcera Irina nám prozradila, že matka už před polednem, pěkně oblečená, toužebně očekává Pána Ježíše, i když ví, že kněz spolu se sestrami přijdou až pozdě odpoledne. Když vstoupíme do světnice, Marie se hned chopí růžence a snaží se modlit spolu s námi, i když sotva artikuluje. Avšak nejdojímavější je Mariin vrouc-

Marie Widmannová

Anna Smirnovová

ný pohled, když se před svatým přijímáním jako dítě dívá na Hostii a soustředěně poslouchá každé knězovo slovo.

Také Anna Smirnovová, její mladší sestra, mohla před osmi lety zažít, jak ji Bůh v hluboké nouzi podržel. Jako těžce nemocné cukrovkou jí museli amputovat obě nohy, takže může pouze sedět na invalidním vozíku a je ve všem odkázána na pomoc druhých. Cukrovka jí mezitím způsobila téměř úplnou slepotu a kromě toho ji trápí i prudké bolesti hlavy a páteře, ale především urputné bolesti na amputovaných nohách. Časté pobyty v nemocnici Anně nepřinášejí téměř žádnou úlevu, dokonce jsou pro ni dodatečným trápením, protože tamější nemocniční postele nejsou vhodné pro postižené. Nedávno zemřel Annin manžel. Staral se o ni později víc špatně než dobře a zacházel s ní velmi necitlivě. Již během jeho života se Anna snažila svému manželovi opětovně odpouštět a po jeho smrti je mimořádně horlivá v modlitbě za spásu jeho duše. Někdy se za něho modlila téměř nepřetržitě 24 hodin denně. »Bůh mi při tom pomáhá,« svěřila se nám. »Někdy se modlím ve dne i v noci. Pán mě utěšuje a pak je mi lehčeji.« Ano, Annino srdce je stále jemnější a citlivější a s klidným svědomím může říci: »S Boží pomocí jsem mu všechno odpustila.«

Obzvláště milou se Anně stala Panna Maria, kterou nazývá »Maminka Maria«. »Prostě si s ní povídám. A každé ráno, každý večer беру její obraz do ruky, přitisknu jej k sobě a políbím jej. Stejně tak i kříž.« V srpnu 2016 jsme se jí zeptali: »Chtěla bys všechno, co neseš, darovat Ježíši?« Nahlas nám odpověděla: »Ano, ovšem. Přijímám kříž. Kříž potom nese mne.« A bylo zřejmé, že tato mírná duše to tak dělá už dlouho. Během dne je doma většinou bezmocně odkázána sama na sebe. Návštěva přijde zřídka a jen nedávno řekla: »Můj jediný a věrný přítel je Ježíš. Jeho Srdce je plné slitování, jinak by se to nedalo unést. Svaté přijímání a vy misionáři jste pro mne zábleskem světla.«

Z *Vítězstvo Srdca* 112/2016
přeložil -dd-

(Redakčně upraveno)

Dokud druzí nebudou šťastní

Sv. Františka Salesia Leonie Aviatová (1844–1914)

Zakladatelka oblátek svatého Františka Saleského, Leonie Aviatová, se narodila 16. září 1844 v Sézanne. Jako dcera vážených obchodníků přišla v jedenácti letech do penzionátu v městě Troyes na severovýchodě Francie. Penzionát sv. Františka Saleského († 1622) založily sestry Navštívení Panny Marie. Tam poznala představenou kláštera Marii Salesii Chappuisovou a Louise Brissona, spirituála kláštera a učitele přírodních věd, literatury a náboženství. Tyto osobnosti rozhodujícím způsobem ovlivnily její další život. Představená kláštera a spirituál Louis Brisson

V roce 1866 přišla Leonie do domu pro mladé dělnice, nazvaného „Les Terrasses“, aby tam převzala vedení domu. O dva roky později založila spolu s Louisem Brissonem řádové společenství oblátek svatého Františka Saleského a 30. října 1866 začala s noviciátem. Její učitelkou byla už zmíněná Maria Salesia Chappuisová. Salesiánská spiritualita měla vytvořit základ nového řádového společenství. Dne 11. října 1871 složila Leonie v mateřinci Troyes jako sestra Františka Salesia své řádové sliby v Kongregaci oblátek svatého Františka Saleského. Nové jméno Leonie Aviatové a jméno kongre-

Leonie Aviatová, fotografie z mládí

»Ó můj Bože, moje štěstí spočívá v tom, obětovat Ti všechny své úmysly a všechna svá přání!«

poznali výjimečné nadání děvčete a její připravenost k sociálně-charitativní službě pro ohrožené mladé dívky.

V roce 1864 si odnesla Leonie Aviatová z továrny na brýle ve svém rodném městě Sézanne brýle pro svoji matku. Tato nenápadná událost byla pro ni prvotní hodinou jejího života v řádu. V 19. století všude ve Francii industrializací vznikaly továrny, v nichž mladé ženy musely pracovat často za velmi špatných podmínek. Tu pocítila Leonie, že by měla těmto ženám pomoci. Šla tedy za spirituálem Louisem Brissonem a vyprávěla mu o svém přání. Ten byl nadšen, protože měl podobné myšlenky, totiž podporovat mladé dělnice, když přicházely z venkova do města. Měly dostat řádné ubytování, ale také náboženskou výchovu, aby se nedostaly na šikmou dráhu.

Protože Leonie nosila už delší dobu ve svém srdci přání darovat se Bohu, dala se po krátkém rozhodnutí do služeb děvčat, která potřebovala ochranu. Abbé Brisson znal Leoninu připravenost. Vyprávěl jí o svých plánech založit pro péči o mladé dělnice, které přicházely do Troyes a přitom byly ještě polovičnými dětmi, řádové společenství. Ona mu měla při tom pomoci. Velmi ráda splnila jeho přání.

gace založené abbém Brissonem dobře vyjadřují duch přátelského, dobrotivého biskupa ze Ženevy, kterým se má vyznačovat život a působení sester. Jeho heslem bylo: „Zapomenout na sebe sama a přispívat ke štěstí bližních.“ Tato věta ukazuje Leonino nadšení, ale také starost o spásu a dobro jejích svěřenkyň. Mno-

Sv. Františka Salesia Leonie Aviatová

ho mladých žen se stalo novickami nové kongregace.

Papež Pius IX. doporučoval nové založení. Přesto ale trvalo několik let, než první novicky mohly složit věčné sliby. Byla tím vinna politika. Dne 19. července 1870 vypovědělo Prusko Francii válku. Následkem špatné pracovní situace způsobené válkou ztratilo mnoho mladých dělnic svoje zaměstnání. Vzhledem ke starosti o hladovějící ženy ustoupilo všechno ostatní zpočátku do pozadí. Konečně k tomu došlo: Sestra Františka Salesia složila spolu s několika družkami věčné sliby 10. září 1872 a na první generální kapitule byla jednohlasně zvolena za představenou.

Sestra Františka Salesia se snažila s velkým úspěchem získat mladé dělnice pro přátelské, křesťanskou láskou se vyznačující chování na pracovišti a uvědomit je o správně pochopené důstojnosti práce. Ubytovny, které spolu s abbé Brissonem zřídila, nabízely mladým dělnicím ochranu před nebezpečími průmyslového města a byly dobrou přípravou pro pozdější manželský a rodinný život.

Sotva dvacet let po založení kongregace už posílala matka Aviatová sestry svého společenství do různých zemí Evropy – do Itálie, Anglie a Rakouska, ba dokonce do Severní a Jižní Ameriky a do Jižní Afriky.

Úřad vykonávala až do roku 1879. V roce 1880 se přestěhovala do jednoho kláštera v Paříži, aby tam uvedla do pořádku peněžní hospodářství. Po čtyřech letech se vrátila zpátky do Troyes a v roce

Suma o darech svatého Josefa (55)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola VI:

Dar dvojího požehnání Bileamova

(První část)

1893 byla znovu zvolena generální představenou. Na začátku 20. století dostalo dílo matky Františky Salesie těžký úder. Ve Francii přišla roku 1903 k veslu vláda církvi nepřátelská. Ta rozpustila 23 domů kongregace a vyvlastnila je. To znamenalo těžké ohrožení duchovních a materiálních životních základů díla. Matka Františka Salesia se pokusila zachránit, co se dalo. Přeložila mateřinec z Troyes do Perugie v Itálii. Některé sestry zůstaly ve Francii, aby zachránily alespoň část dělnických dílen a škol.

Matka Františka Salesia zemřela náhle na zápal plic 10. dubna 1914 a byla nejprve pochována v Perugii. Dne 9. dubna 1961 byly její ostatky převezeny z Perugie do Troyes do krypty Saint Gilles kláštera oblátek svatého Františka Saleského. V souvislosti s procesem blahorečení byla 11. dubna 1961 otevřena její rakev a byla přítom zjištěna neporušenost těla. Ještě dnes je její posmrtná schránka pohřbena v kryptě Saint Gilles. Mnoho lidí nachází stále znovu útěchu a pomoc na její přimluvu.

Matka Františka Salesia byla papežem Janem Pavlem II. dne 27. září 1992 blahorečena a 25. listopadu 2001 svatořečena. Svatý otec řekl při slavnosti svatořečení: „Ona žila svoji odevzdanost až do konce. Do centra svého působení a apoštolátu postavila Františka Salesia modlitbu a spojení s Bohem, kde nacházela světlo a sílu. Až do konce svého života byla naplněna tímto životem víry a přáním nechat se Pánem vést: »Ó můj Bože, moje štěstí spočívá v tom, obětovat Ti všechny své úmysly a všechna svá přání!«“

Prosme o její přimluvu:

„Dobrotivý Bože, Ty jsi naplnil srdce svaté Leonie Aviatové horoucím přáním, aby svým životem pokory, přijímaním božské vůle a vytrvalou bliženskou láskou následovala Ježíše, Tvého Syna. Dej nám milost, abychom podle jejího příkladu zapomínali na sebe, celí se Ti odevzdávali, abychom Ti věrněji sloužili a přispívali ke štěstí svých bližních. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.“

Připomínka sv. Leonie je 10. ledna.

*Z Oase des Friedens 3/2016
přeložil -mp-*

Ve 23. a 24. kapitole knihy Numeri čteme, že Balak, král Moabitů, povolal skrze své posly Bileama, aby zlořečil izraelskému lidu, proti němuž měl bojovat. Ten však, veden Duchem Božím, mu nezlořečil, nýbrž ho čtyřikrát požehnal. První požehnání se týkalo tehdy přítomného stavu izraelského lidu, druhé stavu minulého, třetí stavu budoucího a čtvrté spíše než novým požehnáním bylo vyjádřením příčiny oněch požehnání. První požehnání je tak v 23. kapitole knihy Numeri (vv. 9–10) a je vyjádřeno těmito slovy: „Z vrcholu skal ho vidím, z pahorku na něj hledím. Hle, lid, jenž přebývá stranou od ostatních, mezi národy se nepočítá. Kdo spočítá Jákobovo potomstvo, kdo sečte čeledi Izraele? Kéž zemře má duše smrtí upřímných! Kéž je můj konec jako jeho!“ Toto požehnání podle mystického smyslu objasňuje šťastný život nejdokonalejšího muže, jenž má pět podmínek.

První podmínkou je vznešenost chování. A ta je dvojí: Buď z napodobování andělů, a proto se praví: „Z vrcholu skal“; nebo z příkladu svatých lidí, jež Písmo svaté obvykle označuje jako pahorky. Toto chování se utvrzuje a zdokonaluje kontemplací Boha. Proto následuje: „Na něj hledím.“

Druhou podmínkou je oddělení od zlých, a to jak ďáblů, tak lidí. A to se uvádí slovy: „Lid, jenž přebývá stranou.“

Třetí podmínkou nejdokonalejšího života je dokonalost činů, a to jak vnitřních, tak vnějších. Vnější činy bývají totiž zaneřádně prachem pozemských věcí, jak to říká Spasitel: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí.“⁽¹⁾ Nitro, jasně a jediné, plodí mnohé, jak praví žalm: „Den dni o tom podává zprávu.“⁽²⁾ Toto nitro je pak vhodně značeno jménem Izraele, zatímco vnějšík jménem Jákoba. Proto se říká: „Kdo spočítá Jakubovo potomstvo, kdo sečte čeledi Izraele?“⁽³⁾

Čtvrtou podmínkou je rozmnožení potomstva, totiž duchovního, o němž již byla řeč.

Pátou podmínkou je spočinutí v cíli, jež spočívá ve dvojím: v dobré smrti a oblažení. Proto následuje: „Kéž zemře má duše smrtí upřímných! Kéž je můj konec jako jeho!“⁽⁴⁾

Tato požehnání odpovídají nejvyšší vynikajícím způsobem svatému Josefovi. Jeho chování bylo totiž kvůli zbožšťující ctnosti, uchránění se hříchu a nebeskému panictví andělské. Vždyť žít v těle mimo tělo není lidské, nýbrž andělské. A tato první podmínka je nutně doprovázena podmínkou druhou.⁽⁵⁾ Obdobně shledáváme ve svatém Josefovi vznešenost jak vnitřních, tak vnějších činů,

a to pro jeho přebývání s Kristem a svatou Pannou, pro jeho jedinečnou lásku vůči nim a pro jeho věrnou službu. Tato podmínka je následována podmínkou čtvrtou, kterou je duchovní plodnost, již Josef dospěl k důvěrnému vztahu s anděly, Pannou a Bohem. Nakonec spočinul ve šťastném cíli pro účinnost svého nejsvětějšího života, pro přítomnost Krista a svaté Panny⁽⁶⁾ a pro pravou trpělivost v nemoci. Je tedy jasné, že se svatému Josefovi dostalo více vynikajících plodů prvního Bileamova požehnání než samotnému izraelskému lidu.

(Pokračování)

Z latinského originálu

*„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 10,41.

⁽²⁾ Ž 19,3.

⁽³⁾ Nm 23,10.

⁽⁴⁾ Tamtéž.

⁽⁵⁾ Tj., bylo-li chování sv. Josefa tak andělské, bylo nutně oddělené od zlých. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Zde I. Isolani naráží na to, že sv. Josef zemřel v přítomnosti Pána Ježíše a Panny Marie. Proto je také vyzván jako patron šťastné hodiny smrti. [pozn. překl.]

Pondělí 9. 1. 2017

6:05 V pohorách po horách (13. díl): Hruboskalsko
6:15 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehele a jejich osud v době totality **7:20** Cvrlikání (48. díl): Kofe@Vlna **8:30** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **8:40** Dealer Božího slova **8:55** Buon giorno s Františkem: SPECIÁL **10:00** Poslány sloužit **10:30** BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **10:45** Misie skrze svědectví – Slovensko **11:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **13:35** Kardinál Štěpán Trochta **13:45** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání **14:10** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **14:45** Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé **16:00** V souvislostech (167. díl) **16:20** Putování modrou planetou: Island **17:00** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **17:25** Ars Vaticana (3. díl) **17:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **18:00** Celostátní přehlídka zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol Odry 2016 **18:25** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závistivém Evženovi **18:40** Patagonie: Misionářský sen **19:00** Vatican magazine (891. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** VideoJournal české vědy **20:00** Bez tebe to nejde [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (31. díl) [P] **21:15** Terra Santa news: 4. 1. 2017 **21:40** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (2. část) **22:55** Vatican magazine (891. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2017 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 1. 2017

6:05 Jezuité o: Divadlo spirituality **6:25** Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou: Vesmír a Bible, 2. díl **7:05** VideoJournal české vědy **7:20** Pod lampou **9:25** Muzikanti, hrajte **10:00** Pojďte s námi... [L] **11:20** V pohorách po horách (13. díl): Hruboskalsko **11:30** Ars Vaticana (3. díl) **11:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závistivém Evženovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Vatican magazine (891. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **12:50** V souvislostech (167. díl) **13:15** Nikaragua – Matka všech **13:50** Jsem šťastný. I vy budete šťastní! **14:20** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2017 **16:00** Noční univerzita: P. Marian Kuffa – Milosrdenství (2. část) **17:15** Mariánské korunovace v dějinách **17:40** BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustinián v Praze **18:00** Cirkus Noeland (1. díl): Roberto a Kekulín se stěhují do cirkusu **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **18:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:45** Animované biblické příběhy: Šalomoun **19:15** Dealer Božího slova **19:30** Zpravodajské Noeviny (829. díl): 10. 1. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín [P] **21:20** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **21:35** Zpravodajské Noeviny (829. díl): 10. 1. 2017 **22:00** Post Scriptum **22:10** Jak potkávat svět (47. díl) **23:35** Terra Santa news: 4. 1. 2017 **0:00** Mezi pražci (54. díl): Leden 2017 **0:45** Můj Bůh a Walter: Manželství **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 1. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (829. díl): 10. 1. 2017 **6:25** Bol som mimo: Ján Kolár **7:25** VideoJournal české vědy **7:45** Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé **8:55** Vatican magazine (891. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:25** Ars Vaticana (3. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Odbarovávání – Otec Radek **11:10** Celostátní přehlídka zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol Odry 2016 **11:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jezuité o: Divadlo spirituality **13:10** Redemptoristé na Slovensku

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně **6.00 - 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** - programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

13:40 Smířící kříž **14:05** Outdoor Films s Andreou Radomskou (55. díl): Doprovázení umírajících **15:40** VideoJournal české vědy **16:00** Zpravodajské Noeviny (829. díl): 10. 1. 2017 **16:20** ARTBITR – Kulturní magazín (31. díl) **16:35** Jak potkávat svět (47. díl) **18:00** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **18:20** Kardinál Štěpán Trochta **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (4. díl): O hloupém Pepánkovi **18:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:45** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **19:05** Zambijský Bambo **19:30** Terra Santa news: 11. 1. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (70. díl): Jiří Fuchs – filosof **21:25** Noční univerzita: Mgr. Matyáš Zrno – Význam kultury v časech migrace [P] **22:15** Generální audience Svatého otce **22:55** Dům ze skla? (12. díl) **0:05** Má vlast: Synagoga Hranice I. **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 1. 2017

6:05 Dealer Božího slova **6:15** Nikaragua – Matka všech **6:50** Léta letí k andělům (70. díl): Jiří Fuchs – filosof **7:10** Terra Santa news: 11. 1. 2017 **7:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **7:55** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **8:25** Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánek – hudební skladatel **9:20** Putování modrou planetou: Island **10:05** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2017 **11:40** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **11:45** Klaunský pohádkový kuffík (4. díl): O hloupém Pepánkovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Po volání **13:20** Generální audience Svatého otce **13:55** Milovat až do zabudnutí **14:50** Muzikanti, hrajte **15:25** Cirkus Noeland (1. díl): Roberto a Kekulín se stěhují do cirkusu **16:00** Zpravodajské Noeviny (829. díl): 10. 1. 2017 **16:20** Řeckokatolický magazín **16:35** Ars Vaticana (4. díl) **16:45** V pohorách po horách (13. díl): Hruboskalsko **16:55** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **17:10** Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou: Vesmír a Bible, 2. díl **18:00** Animované biblické příběhy: Šalomoun **18:25** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **18:45** Jezuité o: Divadlo spirituality **19:05** Večeře u Slovaka [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (830. díl): 12. 1. 2017 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (128. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (830. díl): 12. 1. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **0:45** Vatican magazine (891. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 1. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (830. díl): 12. 1. 2017 **6:30** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **6:50** Kardinál Štěpán Trochta **7:00** Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **8:05** Studentský Velehrad 2016 **8:45** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově **9:10** Noční univerzita: Mgr. Matyáš Zrno – Význam kultury v časech migrace **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (31. díl) **10:10** Bez tebe to nejde **11:15** VideoJournal české vědy **11:35** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **11:40** Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Chudoba – Sestra Rachel **13:10** Léta letí k andělům (70. díl): Jiří Fuchs

– filosof **13:40** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **14:20** Mezi nebem a zemí **14:50** Návrat ke kořenům **15:05** Ars Vaticana (4. díl) **15:15** Putování modrou planetou: Island **16:00** Zpravodajské Noeviny (830. díl): 12. 1. 2017 **16:20** Bulharsko – Život ve skrytosti **17:05** Povolání – Sestra Olga **17:20** Buon giorno s Františkem **18:25** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (6. díl): O chytré Jitce **18:45** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **19:05** Soňa **19:20** Putování po evropských kláštřích: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie **20:00** Noemova pošta: Leden [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (31. díl) **22:00** Večeře u Slovaka **22:20** V pohorách po horách (13. díl): Hruboskalsko **22:35** Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou, Vesmír a Bible, 2. díl **23:15** Večer chval (57. díl): Sešli jsme se **0:25** Kalvária Nitrianské Pravno **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 1. 2017

6:05 Poslány sloužit **6:35** Léta letí k andělům (70. díl): Jiří Fuchs – filosof **6:55** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2017 **8:30** Cirkus Noeland (1. díl): Roberto a Kekulín se stěhují do cirkusu **9:00** Animované biblické příběhy: Šalomoun **9:25** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **9:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích **9:55** Jezuité o: Divadlo spirituality **10:15** Celostátní přehlídka zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol Odry 2016 **10:45** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **11:05** Vatican magazine (891. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:35** Zpravodajské Noeviny (830. díl): 12. 1. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Večeře u Slovaka **14:50** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (128. díl) **16:15** Nikaragua – Matka všech **16:50** Buon giorno s Františkem **18:00** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **18:25** Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (6. díl): O chytré Jitce **18:40** Terra Santa news: 11. 1. 2017 **19:00** Muzikanti, hrajte **19:30** V souvislostech (168. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (109. díl): Marek Jícha – kameraman [P] **20:55** V pohorách po horách (14. díl): Brada [P] **21:05** Pojďte s námi... **22:30** Evropský katolici v utajení – Kosovo **22:55** Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé **0:05** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 **0:45** Řeckokatolický magazín **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 1. 2017

6:15 Ars Vaticana (4. díl) **6:25** Putování modrou planetou: Island **7:10** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (128. díl) **8:35** VideoJournal české vědy **8:50** Nikaragua – Matka všech **9:25** Večeře u Slovaka **10:00** Mše svatá z kostela sv. Máří Magdalény ve Stonavě [L] **11:10** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **11:30** Řeckokatolický magazín **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (31. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (168. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:30** Cesta k andělům (109. díl): Marek Jícha – kameraman **14:20** Muzikanti, hrajte **14:55** Noční univerzita: Mgr. Matyáš Zrno – Význam kultury v časech migrace **15:45** Mezi pražci (54. díl): Leden 2017 **16:35** Pojďte s námi... **17:55** Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulěnka + Ej, fialenko modrá **18:00** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **18:30** Animované biblické příběhy: Šalomoun **18:55** Sekce pro mládež ČBK **19:20** Ars Vaticana (4. díl) **19:30** Jezuité o: Exorcismus **20:00** Podzimní festival duchovní hudby 2016: Jazzový koncert – F. Kop: Suite for Mr. J. Coltrane [P] **21:25** V souvislostech (168. díl) **21:50** Buon giorno s Františkem **22:55** Irák – Země světců a mučedníků **23:20** Léta letí k andělům (70. díl): Jiří Fuchs – filosof **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Vezmi a čti: Prosinec 2016 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Streda 11. 1. o 9.50 hod.: GENERÁLNA AUDIENCIA

Priamy prenos so stretnutia Svätého Otca s pútníkmi v Ríme s príhovorom a pozdravmi.

Štvrtok 12. 1. o 17.05 hod.: KULMENIE (Donnerov Martin – 2. časť)

O bohatej symbolike ukrytej v olovenom súsoší svätého Martina v Katedrále svätého Martina v Bratislave od sochára Georga Rafaela Donnera porozpráva Mons. Jozef Hal'ko – bratislavský pomocný biskup.

Piatok 13. 1. o 17.30 hod. ODPUSŤ MI, SERGEJ (dokument)

Dokumentárny film *Odpusť mi, Sergej*, je príbehom lásky, zrad a odpustenia medzi dvomi ľuďmi, ktorí sa nikdy nestretli.

Je ukázkou toho, ako ideologická vojna medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi dramaticky ovplyvnila osudy obyvateľov, ktorí žili v dvadsiatom storočí.

Sobota 14. 1. o 14.00 hod.: AKATIST

Oslavný chválospev, ktorý vznikol v Byzancii. Štruktúrou i obsahom ho možno prirovnať k modlitbe sv. ruženca, v ktorom rozjímame nad tajomstvami spásy.

Nedeľa 15. 1. o 13.30 hod.: SVÄTÁ OMŠA

Priamy prenos z Katedrály sv. Martina v Bratislave.

Viac informácií na www.tvlux.sk.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce

Vás srdečne zvou na duchovnú obnovu na téma „PÁN JE SVĚTLO NÁRODŮ“, ktorá má souvislost s prípravou na 100. výročí Fatimy. Uskuteční se ve dnech 28.-29. ledna 2017. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli po obědě. Z důvodu omezené kapacity je nutné se přihlásit do 22. ledna 2017 na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Pro mimořádný zájem o **POUŤ KE 100. JUBILEU DO FATIMY** vypravuje ŘK farnost Třebíč druhou pouť v termínu 4.-16. 7. 2017. Navštívíme La Salettu, Loury, Santiago de Compostela, Montserrat. Duchovní doprovod zajištěn.

Informace: paní Molnárová, tel. 737 401 462.

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA, 260-920 dílků. Cena s poštovným je 150, 280 a 400 Kč.

Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 045 354 nebo 728 133 220. Více na <http://mujweb.cz/trebicmartin/>.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. LEDNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 1.		PO 9. 1.		ÚT 10. 1.		ST 11. 1.		ČT 12. 1.		PÁ 13. 1.		SO 14. 1.			
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	263	291	832	934	847	951	862	967	878	984	1277	1416	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 7. 1.															
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	688	777
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	841	944	857	961	872	977	888	995	1277	1416	689	778
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 8. 1. – svátek Křtu Páně

1. čt.: Iz 42,1-4.6-7

Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10

Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)

2. čt.: Sk 10,34-38

Ev.: Mt 3,13-17

Pondělí 9. 1. – ferie

1. čt.: Žid 1,1-6

Ž 97(96),1+2b.6+7c.9

Odp.: srov. 7c (*Klaňte se mu, všichni jeho andělé.*)

Ev.: Mk 1,14-20

Úterý 10. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,5-12

Ž 8,2a+5.6-8a.8b-9

Odp.: srov. 7 (*Ustanovil jsi svého Syna nad dílem svých rukou.*)

Ev.: Mk 1,21b-28

Středa 11. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,14-18

Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 1,29-39

Čtvrtek 12. 1. – ferie

1. čt.: Žid 3,7-14

Ž 95(94),6-7.8-9.10-11

Odp.: 8 (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu:*

„Nezatvrzujte svá srdce!“)

Ev.: Mk 1,40-45

Pátek 13. 1. – nezávazná památka sv. Hilária

1. čt.: Žid 4,1-5.11

Ž 78(77),3+4bc.6c-7.8

Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)

Ev.: Mk 2,1-12

Sobota 14. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 4,12-16

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: Jan 6,64b (*Pane, tvá slova jsou duch a jsou život.*)

Ev.: Mk 2,13-17

DUCHOVNÍ ŽIVOT

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM • ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ROK 2017

Denní modlitba Apoštolátu v letáčkové formě s úmysly na rok 2017. Pro tento rok však nejsou uvedeny úmysly Svatého otce, které budou vyhlášeny vždy měsíc předem.

Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova Skládačka, A6, křídový papír, 6 stran, 2 Kč

BŮH, NÁŠ OTEC
Jean-Claude Sagne • Z francouzštiny přeložila Romana Agullo

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího... Tak to vyznáváme při každé nedělní bohoslužbě a už od nejtělejšího dětství, či případně od prvních kroků na cestě za Kristem, se učíme oslovovat tohoto všemohoucího Boha slovy „Otče náš“. Je však synovský či dceřiný vztah k nebeskému Otci též tou nejzákladnější osnovou, na níž je utkáván náš běžný každodenní život? Francouzský dominikán Jean-Claude Sagne ve své knize ukazuje, jak živý vztah k nebeskému Otci prozařuje všechny oblasti lidského života a naplňuje je svobodou a radostí.

Paulínky • Brož., 124x200 mm, 256 stran, 275 Kč

BIBLICKÁ LITERATURA

LIST GALATSKÝM

Ladislav Tichý • Ediční zpracování Jan Roskovec • Redakce Jáchym Šenkyřík a Pavel Nápravník • Lektorovali Petr Gallus, Th.D., a SSDr. Blažej Štrba, Ph.D.

Komentářovou řadu *Český ekumenický komentář k Novému zákonu* (ČEK) připravují čeští teologové z různých církví. List Galatským bývá počítán spolu s Listem Římanům a 1. a 2. listem Korintským mezi čtyři „velké“ listy apoštola Pavla. Hlavním teologickým tématem této epištoly je otázka ospravedlnění člověka před Bohem. Autorem komentáře je prof. Ladislav Tichý, Th.D., z katedry biblických věd na Cyrilometodějské teologické fakultě UP.

Centrum biblických studií AVČR a UK v Praze ve spolupráci s Českou biblickou společností Brož., 150x225 mm, 130 stran, 128 Kč

DVD

KRÁSNÉ SLOVO OTCE ŠPIDLÍKA - 5. A 6. DÍL • TEOLOGIE IKONY - 1. A 2. ČÁST
Režie Vladimír Suchánek • Úvod Luisa Karczubová

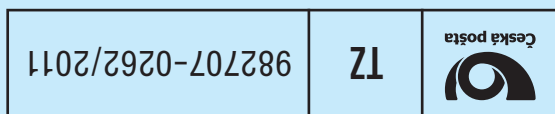
V letech 1994–1995 natočilo Studio Velehrad pro Centrum Aletti obsahově hodnotný filmový záznam s kardinálem Tomášem Špidlíkem. Společně s televizí Noe připravilo z tohoto materiálu v roce 2014 do vysílání pořad nazvaný *Krásné slovo otce Špidlíka*, jehož 5. a 6. díl vyšel na tomto DVD.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. 1x DVD, 2 hodiny 21 minut, 179 Kč

K dostání jsou také předchozí dvě DVD: **1. a 2. díl • Slovanská spiritualita a Velehrad - 1. a 2. část - 1 hodina 54 minut, 179 Kč** a **3. a 4. díl • Kristus u slovanských myslitelů - 1. a 2. část - 1 hodina 28 minut, 179 Kč.**

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC z dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzungeorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádáme nezveřejnění příspěvků nevraceme. trati znaka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Regis- redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce: Sétředák Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní